

nen, for at man derefter muligvis kunde komme til en bestemt Mening om, hvorledes det forholder sig med denne Orlov. Jeg tror forøvrigt, at Rigsdagsmanden kun skylder sine Vælgere Regnskab for, om han møder i Thinget eller ikke.

Formanden: Maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Forslaget om at henvise Begjæringen til Forretningsudvalget ikke er noget udtømmende Forslag. Det er nemlig nødvendigt, at Begjæringen bliver behandlet her i Thinget, og naar det ærede Medlem vil stille et andet Forslag end det, der er stillet af Formanden om en eneste Behandling, maa der altsaa stilles et Forslag om, naar og hvorledes denne Behandling i Thinget skal foregaa. Forøvrigt vil jeg tillade mig at minde det ærede Medlem om, at der selv med een Behandling vil være fuld Leilighed for Thinget til enten at henvise Sagen til et bestaaende Udvalg eller til at nedsætte et særskilt Udvalg derom.

Frolund: Jeg beder, undskyldt, at jeg ikke har forstaaet Spørgsmaalet rigtigt; jeg forstod det saaledes, som om Sagen nu skulde afgjøres, men jeg har altsaa taget feil, hvad jeg beder undskyldt. Jeg kan da fremsætte mit Forslag, naar Sagen kommer til den foreslaaede eneste Behandling.

Formanden: Det ærede Medlems Bemærkninger vare fuldstændig paa deres Plads, men jeg gjorde blot det ærede Medlem opmærksom paa, at han, naar han vilde stille et andet Forslag, tillige maatte stille Forslag om, hvorledes Sagen skulde behandles her i Thinget. Det ærede Medlem vil nu imidlertid ikke stille noget andet Forslag end det, der er stillet af mig, nemlig at Sagen undergives een Behandling? (Frolund: Nei!) Der foreligger altsaa kun dette ene Forslag, men da der har været Forhandling derom, vil jeg lade foretage Afstemning derover.

Ved den derefter foretagne Afstemning blev Formandens ovennævnte Forslag vedtaget enstemmig med 59 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Forelæggelse ved Krigsministeren af „Forslag til Lov om Pension for afskeditet Korpslæge, Dr. med. & chir. H. C. Møller, Ridder af Dannebrog.“

Krigsministeren: Ifølge kongelig Majestæts Befaling har jeg den Ære for det høie Thing at forelægge „Forslag til Lov om Pension for afskeditet Korpslæge, Dr. med. & chir. H. C. Møller, Ridder af Dannebrog.“ Det vil være i det høie Things Erindring, at jeg under 2den December 1870 efter allerhøieste Befaling her i Thinget indbragte et Lovforslag om Pension for hemeldte Korpslæge Møller, men dette Lovforslag blev efter at have været underkastet to Behandlinger ved 3die Behandling den 7de Marts d. A. stændset ved en motiveret Dagsorden, der lød saaledes: „I Betragtning af de ved 2den Behandling fremkomne Udtalelser angaaende Dr. H. C. Møller og i Forventning om, at Ministeren nærmere vil lade de der berørte Forhold undersøge, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Denne Opfordring om at anstille Undersøgelser angaaende de omhandlede Forhold har jeg efterkommet; Undersøgelserne ere blevne anstillede i den videste Udstrækning; men efterat Sagen var kommen ind for Krigsministeriet og der har været Gjensind for den næste Prøvelse, er jeg kommen til det Resultat, at der ikke er Anledning til at forsøge den videre. Jeg har desaarfsag erhvervet kongelig Bemyndigelse til at indbringe Forslaget her i samme Form, i hvilket det blev indbragt ifjer.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Tredie Behandling af „Forslag til Lov om Oprettelsen af Dvølfesleir i Finantsaaret 1872 — 73“.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1447 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet. Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.